

Holdningen til dansk forskning og innovation forekommer perspektivløs og uengageret

Søren Carlsen
Formand for DANSK BIOTEK
Managing Partner Novo Ventures

I en situation, hvor vi bør udvikle dygtige medarbejdere og spændende iværksættervirksomheder, kigger både medarbejdere og virksomheder i stigende omfang ud over landets grænser. For her er økonomien og dermed incitamentet til både at drive og arbejde i en innovativ virksomhed større end i Danmark. I bl.a. England og Frankrig har man for længst forstået, at succesraten i en iværksættervirksomhed især er afhængig af likviditet og dygtige medarbejdere. Via simple skattemæssige EU-sanktionerede virksomhedsordninger såsom fremskudte fradrag for forsknings og udviklingsomkostninger, formår man at holde liv i de innovative vækstvirksomheder. I England kan små og mellemstore virksomheder bl.a. få udbetalt 24,5% af forsknings- og udviklingsomkostninger, hvis ikke de kan modregnes i positiv indkomst samme år. Den likviditet, det giver, sikrer både fremdrift og arbejdspladser. Frankrig har en lignende ordning, der ses som et vigtigt redskab til at stimulere forskning og udvikling.

I Danmark har Dansk Biotek for flere år siden taget initiativ til at få indført en tilsvarende ordning – men hidtil har hverken skatteministeriet eller skatteudvalget forstået den værdi en sådan ordning vil skabe.

I Danmark er de innovative virksomheders mangel på likviditet stærkt på vej til at blive deres akilleshæl. Likviditeten er en konstant udfordring, og DANSK BIOTEK er gang på gang vidne til nedskæringer i medarbejderstaben, lukninger af projekter eller i værste tilfælde konkurser blandt organisationens medlemmer.

Trods de succesfulde eksempler på, hvordan man med EU i ryggen kan gøre livet lettere for små og mellemstore virksomheder, har Danmark tilsyneladende generelt svært ved at hjælpe disse virksomheder. Holdningen til problemstillingen vedrørende innovation og likviditet forekommer perspektivløs og uengageret. Andre lande faciliterer udviklingen, vi bremser den! En af bremseklodserne er iværksætterskatten. Ifølge beregninger fra DVCA vil Danmark i de kommende syv år miste investeringer på op til 14,5 mia. kr. i iværksættervirksomheder på grund af denne skat. Dele af regeringen er tilsyneladende omsider ved at indse, at iværksætterskatten er præcis det modsatte af den stimulering, der skal til, – andre dele tænker mere kortsigtet og har svært ved at se lyset – eller at indrømme hvilken eklatant fejltagelse, denne skat er.

Vi hævder at have indset, at hvis vi skal skabe et stærkt vidensamfund, er de menneskelige ressourcer afgørende. Vi gør derfor en del for at tiltrække dygtige udenlandske forskere bl.a. gennem forsker-skatteordningen. Men det er da et paradoks, at vi samtidig jager de mest kompetente danskere væk med verdens højeste personskatter! En dansk og en udenlandsk forsker som arbejder på samme projekt i Danmark beskattes således fuldstændigt forskelligt – hvilket naturligvis er helt urimeligt – og ikke bæredygtigt på sigt.

Det ville klæde og gavne Danmark at gøre en mere helhjertet indsats for at stimulere innovation og vækst. Opskriften synes enkel: Stimulér lysten til at arbejde i Danmark ved at fjerne topskatten, facilitér investeringer i virksomhederne ved at fjerne iværksætterskatten, og giv virksomhederne nødvendig likviditet gennem fremskudte fradrag for forsknings- og udviklingsomkostninger.

Hvis vi tænker nogle få år frem, er det ikke et spørgsmål, om vi har råd til dette – vi har ikke råd til at lade være!